

Sygn. akt VIII RC 73/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Pękała

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Preś

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa I. M. (1)

przeciwko Z. W.

o alimenty

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII RC 73/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu w dniu 29 stycznia 2014 r. powódka I. M. (1) zwróciła się o zasądzenie od pozwanego Z. W. alimentów

w kwocie po 4.000 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 1 lipca 2013 r. Ponadto zwróciła się o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała m.in., że pozwany jest jej byłym małżonkiem. Na skutek rozwodu oraz trwającego 4 lata procesu o podział majątku istotnie pogorszyła się jej sytuacja finansowa, gdyż pomimo, iż posiada znaczny majątek, to nie może z niego korzystać i od półtora roku nie jest w stanie samodzielnie zaspokoić wszystkich swoich usprawiedliwionych potrzeb, zaś z powodu doznanych urazów fizycznych i psychicznych nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Kolejno powódka podała, iż jej małżeństwo z pozwanym trwało 24 lata, w trakcie jego trwania miała zapewniony wysoki standard życia, wychowała troje dzieci, natomiast po rozwodzie doznała rozstroju zdrowia z uwagi na stosowanie przez byłego małżonka wobec niej przemocy fizycznej i psychicznej.

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego w osobie adwokata, wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, iż nie zachodzą żadne przesłanki uzasadniające zasądzenie od niego na rzecz powódki alimentów, bowiem rozwód pomiędzy nimi orzeczony został bez wskazania, które z małżonków ponosi winę za rozkład pożycia. Powódka nie znajduje się także w niedostatku, gdyż jest współwłaścicielem majątku o łącznej wartości 5.364.600 zł. Postępowanie o podział majątku toczy się przez cztery lata z uwagi na zachowanie samej I. M. (1), m.in. ze względu na składanie przez nią zarzutów do każdej wydawanej w sprawie opinii biegłego. Pozwany zakwestionował także twierdzenia powódki co do jej złego stanu zdrowia oraz co do stosowania przez niego wobec byłej żony przemocy fizycznej

i psychicznej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. M. (2) i Z. W. zawarli związek małżeński w dniu 10 stycznia 1986 r. w B. w Norwegii. Ze związku małżeńskiego ww. pochodzi troje dzieci w wieku 28, 26 i 22 lata.

Niesporne, a nadto:

- wyrok Sądu Okręgowego z dnia 14 stycznia 2010 r., w aktach sprawy X RC 3067/09, k. 60.

Wyrokiem wydanym w dniu 14 stycznia 2010 r., o sygn. akt X RC 3067/09, Sąd Okręgowy w Szczecinie rozwiązał przez rozwód związek małżeński Z. W. i I. W. bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem O. W. Sąd powierzył obojgu rodzicom i ustalił miejsce pobytu dziecka przy ojcu. Kosztami utrzymania małoletniej Sąd obciążył oboje rodziców i zasądził od I. M. (1) na rzecz O. W. alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego z dnia 14 stycznia 2010 r., w aktach sprawy X RC 3067/09, k. 60.

I. M. (1) ma ukończone 56 lat, legitymuje się wyższym wykształceniem, zamieszkuje w lokalu należącym do brata i nie ponosi kosztów związanych z użytkowaniem mediów w tym mieszkaniu. Z lokalu zajmowanego wspólnie z rodziną, położonego przy ul. (...) w S., wyprowadziła się w 2009 r.; wymeldowała się z niego w dniu 12 listopada 2012 r.

Ww. figuruje w ewidencji osób prowadzących działalność gospodarczą. Działalność ta w latach 2013 oraz 2014 przyniosła powodce straty. Ww. uzyskiwała dochód z tytułu wynajmu lokalu położonego przy ul. (...) oraz przy ul. (...) w S.. Pismem z dnia 31 marca 2016 r. wynajmujący lokal przy ul. (...) w S. wypowiedział zawartą umowę najmu za dwumiesięcznym wypowiedzeniem.

Dowód:

- przesłuchanie powódki I. M. (1) , k. 135 – 137, 188 – 192, 220 – 224;

- decyzja, k. 15;

- faktura Vat, k. 32;

- zaświadczenie o dochodach, k. 103;

- zestawienie, k. 104 – 107;

- faktura, k. 108 – 110;

- wezwanie do zapłaty, k. 111;

- wydruk rachunku bankowego, k. 206;

- umowa najmu, k. 228 – 233.

Powódka od 16 maja 2012 r. do 13 lipca 2012 r., od 30 lipca 2012 r. do 26 października 2012 r. oraz od 29 października 2014 r. do 23 grudnia 2014 r. była hospitalizowana na oddziale psychiatrii (...) Nr 1 w S.. Po opuszczeniu szpitala, z uwagi na złą kondycję psychiczną nie była w stanie podjąć

zatrudnienia. Ww. pozostaje pod opieką psychologa, nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności lub o niezdolności do pracy.

Dowód:

- przesłuchanie powódki I. M. (1) , k. 135 – 137, 188 – 192, 220 – 224;
- odmowa przyjęcia do szpitala, k. 8;
- zaświadczenie o hospitalizacji, k. 14, 24;
- zaświadczenie, k. 17, 23, 201 – 202, 329 – 330, 408.

Strony są ze sobą silnie skonfliktowane na tle nierozliczonego związku małżeńskiego. W dniu 4 kwietnia 2012 r. powódka zwróciła się do Komisariatu Policji S. – N. o wszczęcie i prowadzenie postępowania przeciwko pozwanemu z uwagi na dopuszczenie się przez niego względem niej naruszenia nietykalności cielesnej. W dniu 12 kwietnia 2012 r. odmówiono powódce wszczęcia postępowania w tej sprawie.

Dowód:

- protokół przyjęcia skargi o przestępstwie ściganym z oskarżenia prywatnego, k. 9 – 10;
- protokół oględzin lekarskich, k. 11 – 12.

W skład miesięcznych kosztów utrzymania powódki wchodzi m.in. 100 zł tytułem kosztów zakupu biletu miesięcznego; 375 zł tytułem rocznej składki na ubezpieczenie na życie; 1.060 zł tytułem składki na ubezpieczenie; 160 zł miesięcznie tytułem opłaty za usługi księgowe; 130 zł tytułem opłaty za telefon komórkowy i Internet; 50 zł za zakup kosmetyków i środków czystości; 50 zł za zakup odzieży, 60 zł za usługi fryzjerskie; 100 zł tytułem zakupu leków.

Dowód:

- przesłuchanie powódki I. M. (1) , k. 135 – 137, 188 – 192, 220 – 224;
- decyzja, k. 15;
- faktura Vat, k. 26 – 27, 33, 39, 117,
- rozliczenie, k. 28, 34 – 35;
- decyzja, k. 29, 37 – 38, 112 – 114, 119
- wezwanie do zapłaty, k. 36;
- bilet miesięczny, 40;
- rozliczenie spłaty kredytu, k. 41, 118;
- polisa, k. 114 – 115.

Z. W. ma ukończone 58 lat, zamieszkuje wraz z matką w domu położonym przy ul. (...) w S. i wspólnie z nią prowadzi gospodarstwo domowe, spłaca kredyt zaciągnięty na zakup domu w którym zamieszkuje, rata kredytu wynosi ok. 2.000 zł miesięcznie. Ww. jest właścicielem samochodu osobowego marki P. (...) rok prod. 2008 r. W sezonie grzewczym uiszcza 3.800 zł raz na dwa miesiące tytułem opłaty za gaz, zaś poza sezonem około połowę tej opłaty. Tytułem opłat za prąd ww. uiszcza ok. 250 zł miesięcznie, ponadto wspomaga finansowo pełnoletnie dzieci.

Matka pozwanego ma ukończone 79 lat i utrzymuje się ze świadczenia emerytalnego.

Pozwany w latach 2008 – 2009 z uwagi silnej reakcji na stres korzystał z porad psychoterapeuty oraz zażywał leki. Ww. cierpi z powodu zakrzepicy naczyniowej oraz zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego Z. W., k. 236 – 243, 331 – 335;
- fotografia, k. 13;
- wyniku badania USG, k. 82;
- karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 83;
- zaświadczenie, k. 169;
- faktura, k. 347.

Powódka I. M. (1) w roku 2014 osiągnęła z tytułu wykonywanej działalności gospodarczej dochód w kwocie 3.957,72 zł, natomiast w roku 2015 w wysokości 23.870,98 zł.

Pozwany Z. W. w roku 2014 uzyskał dochód w kwocie 101.389,04 z. zaś w roku 2015 - 126.126,88 zł.

Dowód:

- zeznania podatkowe, k. 251 – 257, 293 – 295, 418 – 424, 427 – 429, 438 – 443.

W skład majątku wspólnego I. M. (1) i Z. W. wchodzi m.in.:

- udział 4/5 części nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym, na gruncie z prawem użytkowania wieczystego o pow. 989 m², położonej przy ul. (...);
- odrębna własność lokalu położonego przy ul. (...) w S. o pow. 125,41 m²;
- odrębna własność lokalu położonego przy ul. (...) w S. o pow. 102,72 m²;
- odrębna własność lokalu położonego przy ul. (...) U/4 w S. o pow. 94,66 m²;
- nieruchomość gruntowa w postaci działki rolnej położonej w zastaniu w Gminie W., o pow. 2.001 m² oraz udział 1/10 własności w nieruchomości gruntowej w postaci działki rolnej położonej w tej samej miejscowości, o pow. 1.451 m²;
- udział w majątku spółki (...) Sp. z o.o.”;

- oszczędności ulokowane na rachunkach bankowych w bankach (...), (...) S.A. oraz D. N. Bank.

Ponadto w skład majątku stron wchodzi wiele wartościowych ruchomości takich jak m.in. zabytkowe meble czy dzieła sztuki.

Dowód:

- przesłuchanie powódki I. M. (1) , k. 135 – 137, 188 – 192, 220 – 224;

- przesłuchanie pozwanego Z. W., k. 236 – 243, 331 – 335;

- wniosek o podział majątku wspólnego, k. 62 – 65;

- kopie dokumentów ze sprawy II Ns 1580/10, k. 66 – 77;

- aneks do umowy, k. 100;

- umowa najmu, k. 181.

W dniu 30 lipca 2010 r. I. M. (2) zwróciła się do Sądu z wnioskiem o podział majątku wspólnego jej i Z. W.. Postępowanie zarejestrowano sygn. akt II Ns 1580/10, w trakcie jego trwania stronom nie udało się wypracować porozumienia co do sposobu zarządu majątkiem wspólnym.

Z dniem 1 marca 2010 r. I. M. (2) zrezygnowała w pełnienia funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o. Powódka do dnia dzisiejszego w dochodzi od spółki wypłaty zaległego wynagrodzenia z tytułu pełnienia swojej funkcji.

Przychody spółki (...) Sp. z o.o. w roku 2013 r. wyniosły 1.177.632,71 zł.

Na powódce jako współwłaścicielce nieruchomości ciąży obowiązek opłacania podatku od nieruchomości, opłat za użytkowanie wieczyste gruntów oraz ponoszenia kosztów zarządu nieruchomościami. Ww. posiada zaległość m.in. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne na kwotę ok. 12.000 zł oraz zaległego czynszu. Rachunek bankowy powódki został zajęty w toku egzekucji komorniczej uwagi na m.in. nieterminowe opłacanie przez ww. podatku od nieruchomości i należności alimentacyjnych na rzecz córki.

Dowód:

- przesłuchanie powódki I. M. (1) , k. 135 – 137, 188 – 192, 220 – 224;

- przesłuchanie pozwanego Z. W., k. 236 – 243, 380 – 384;

- wniosek o podział majątku wspólnego, k. 62 – 65;

- kopie dokumentów ze sprawy II Ns 1580/10, k. 66 – 77;

- protokół zgromadzenia wspólników spółki, k. 78 – 80;

- kopia protokołu, k. 101;

- rachunek zysków i strat spółki, k. 154 – 158;

- wydruk wiadomości e-mail, k. 159 – 163;

- kopia pozwu o zapłatę, k. 207;

- informacja ZUS, k. 208

- upomnienie, k. 209 – 210;
- wezwanie do zapłaty, k. 211;
- wykaz operacji spółki, k. 283;
- wydruk rachunku bankowego, k. 300, 310 – 311, 314 – 316, 320 – 324;
- odpis zajęcia wierzytelności, k. 301;
- zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 302;
- nakaz zapłaty, k. 303 – 304;
- oświadczenie o potrąceniu wierzytelności, k. 364 – 373;
- wezwanie do zwrotu mienia, k. 374 – 375;
- zawiadomieni o zajęciu rachunku bankowego, k. 376 – 377;
- zasieczenie o dokonanych wpłatach, k 378;
- umowa, k. 409 – 411.

Wyrokiem z dnia 8 października 2014 r. o sygn. akt VIII GC 575/13 Sąd Okręgowy zasądził od (...) Sp. z o.o. na rzecz I. M. (1) kwotę łącznie 35.951,96 zł wraz z odsetkami.

Dowód:

- nakaz zapłaty, k. 309;
- wyrok Sądu Okręgowego z dnia 8 października 2014 r. o sygn. akt VIII GC 575/13, k. 465.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy X RC 3067/09, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści powołanych dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów. Jednocześnie należy wskazać, iż pozostałe dokumenty zgromadzone w sprawie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i w konsekwencji nie stanowiły podstawy powyższych ustaleń faktycznych. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd nie brał pod uwagę m.in. dokumentów znajdujących się w aktach sprawy na kartach 123 oraz 346, bowiem dotyczyły one sytuacji osobistej i majątkowej stron istniejącej w czasie przed orzeczeniem rozwodu. Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika powódki zwarte w piśmie z dnia 15 czerwca 2016 r., bowiem okoliczności sprawy zostały już wystarczająco wyjaśnione i nie należało podejmować czynności dowodowych, które prowadziłyby jedynie do przedłużenia postępowania w sprawie.

Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Okręgowego w Szczecinie o sygn. X RC 3067/09 na okoliczność ustalenia winy pozwanego w rozkładzie pożycia małżeńskiego stron.

Nadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły częściowo zeznania powódki I. M. (1) oraz pozwanego Z. W..

Zeznania ww. osób zostały uznane przez niniejszy Sąd za wiarygodne w zakresie poczynionych powyżej ustaleń faktycznych i w konsekwencji w pozostałym zakresie, tj. który pozostawał w sprzeczności z ww. ustaleniami faktycznymi, zostały uznane przez niniejszy Sąd za niewiarygodne. Oceniając zeznania stron Sąd miał na uwadze, iż są one ze sobą silnie skonfliktowane i w związku z tym zeznania te były nacechowane

negatywnymi emocjami w stosunku do drugiej strony, a tym samym istniało zagrożenie, że przynajmniej częściowo ww. osoby przedstawiają niektóre okoliczności w sposób niezgodny z prawdą. W związku powyższym podstawę ustaleń faktycznych w sprawie stanowiły jedynie te części ich wypowiedzi, które korespondowały ze sobą oraz z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.

W szczególności w odniesieniu do twierdzeń powódki nie znalazło potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym to, że Z. W. stosował wobec niej przemoc psychiczną i fizyczną. Twierdzenia te nie zostały bowiem przez powódkę poparte żadnymi innymi dowodami, zaś z przedłożonych przez I. M. (1) dokumentów wynika, że odmówiono jej wszczęcia i prowadzenia postępowania przeciwko pozwanemu z uwagi na dopuszczenie się przez niego względem niej naruszenia nietykalności cielesnej. Postępowanie dowodowe nie dostarczyło informacji, aby w związku ze stosowaniem przemocy było przeciwko pozwanemu prowadzone jakiegokolwiek inne postępowanie. Sąd nie dał wiary powódce także w tej części, w której podnosiła, iż jest niezdolna do pracy, gdyż na poparcie swych twierdzeń nie przedłożyła zaświadczenia, wydanego przez uprawniony do tego organ, poświadczającego jej niepełnosprawność lub niezdolność do pracy, natomiast tylko taki dokument pozwalałby na ustalenie takiej okoliczności.

Sąd odmówił wiary zeznaniom pozwanego m.in. w tej części w której wskazywał, że powódka od czasu orzeczenia rozvodu osiągnęła dochód w kwocie ok. 500.000 zł. W całości materiału dowodowego sprawy brak było podstaw do przyjęcia,

że powódka uzyskała taki dochód z jakiegokolwiek tytułu, co innego wynika

z przedłożonych przez ww. zeznań podatkowych. Pozwany zaś, poza swoimi twierdzeniami w tym zakresie, nie naprowadził żadnych przekonujących dowodów, które by potwierdzały jego stanowisko,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo I. M. (1) o alimenty oparte zostało na treści art. 60 § 1 k.r.o. i okazało się nieuzasadnione. Powołany przepis stanowi, że małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Jak wynika z powyższego przepisu, podstawa prawna rozstrzygnięcia

o obowiązku alimentacyjnym pomiędzy byłymi małżonkami determinowana jest przez treść ustalenia o winie w rozkładzie pożycia małżeńskiego zawartego w wyroku rozwodowym. Powyższe oznacza, że w razie rozwiązania związku małżeńskiego bez orzekania o winie jednego z małżonków niedopuszczalnym jest oparcie powództwa o zasądzenie alimentów od byłego małżonka o przepis art. 60 § 2 k.r.o.

Wyrokiem wydanym w dniu 14 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie rozwiązał przez rozwód związek małżeński Z. W. i I. W. **bez orzekania o winie**. W takiej sytuacji żądanie I. M. (1) zasądzenie od pozwanego Z. W. alimentów mogło zostać oparte jedynie o przepis art. 60 § 1 k.r.o., zgodnie z którym małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczenia środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Powództwo z art. 60 § 1 k.r.o., odmiennie od powództwa z art. 60 § 2 k.r.o. nie przewiduje zatem zasadności „wyrównania” poziomów życia rozwiedzionych małżonków, ani też porównywania sytuacji małżonków z hipotetyczną sytuacją jaka istniałaby, gdyby rozvodu nie orzeczono.

Przesłanki ustalenia obowiązku alimentacyjnego uregulowane w ww. artykule polegają zatem na łącznym wystąpieniu stanu niedostatku oraz braku wyłącznej winy rozkładu pożycia po stronie małżonka uprawnionego, podczas gdy zobowiązany musi mieć możliwości zarobkowe i majątkowe do świadczenia w odpowiednim zakresie. Zakres świadczeń alimentacyjnych jest „odpowiedni” do potrzeb uprawnionego i możliwości zobowiązanego.

Pojęcie niedostatku nie zostało dotychczas zdefiniowane. Występowanie niedostatku Sąd ustala każdorazowo w oparciu o okoliczności występujące w konkretnej sprawie. Zachodzi on w sytuacji, gdy uprawniony nie ma własnych środków (dochodów lub zarobków) oraz możliwości zaspokojenia swoich usprawiedliwionych potrzeb, które należy uznać za uzasadnione w jego konkretnej, rozpatrywanej indywidualnie sytuacji życiowej, społecznej, wiekowej i zdrowotnej. Spośród przyczyn powstania niedostatku charakterystycznych dla stosunków pomiędzy rozwiedzionymi małżonkami, należy wskazać np. niemożność podjęcia pracy zarobkowej wskutek konieczności wychowania i utrzymania dzieci, a także brak kwalifikacji zawodowych do wykonywania takiej pracy, odpowiedniej do wieku, stanu zdrowia oraz posiadanych umiejętności. Jednakże małżonek domagający się alimentów winien w pełni wykorzystać możliwości w celu uzyskania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych własnych potrzeb.

Stosownie do treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2000 r. o sygn.

I CKN 226/00 w niedostatku pozostaje nie tylko taki uprawniony, który nie dysponuje żadnymi środkami utrzymania, ale także taki, którego usprawiedliwione potrzeby nie są w pełni zaspokojone. Stan niedostatku jest elementem niezbędnym ale nie wystarczającym do uwzględnienia powództwa na podstawie przepisu art. 60 § 1 k.r.o. Zakres obowiązku alimentacyjnego wynikający z tego przepisu wyznaczają zarówno usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, jak też możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. W wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1422/03 wskazano, że niedostatek stanowiący podstawę zasądzenia alimentów na rzecz rozwiedzionego małżonka ma charakter względny, stąd małżonek domagający się alimentów winien w pełni wykorzystywać wszystkie możliwości w celu uzyskania dochodów niezbędnych do zaspokajania usprawiedliwionych własnych potrzeb.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było zatem w pierwszej kolejności ustalenie czy od daty wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy w Szczecinie,

w sprawie o sygnaturze X RC 3067/09, na mocy którego rozwiązano małżeństwo I. M. (1) i Z. W. stron bez orzekania o winie, powódka popadła

w stan w niedostatku, a jeżeli tak, to czy pozwany posiada odpowiednie możliwości zarobkowe i majątkowe do ewentualnego świadczenia w odpowiednim zakresie.

Mając na uwadze powyższe rozważania i materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż powódka nie znajduje się w niedostatku.

I. M. (1) jest współwłaścicielką mienia o wartości kilku milionów złotych, w tym 3 lokali oraz nieruchomości gruntowej, licznych ruchomości oraz udziałów w spółce, której dochód w roku 2013 r. wyniósł 1.177.632,71 zł. Powyższe powoduje, iż żadną miarą nie można przyjąć, że znajduje się ona w stanie niedostatku, a tylko wówczas możliwe byłoby, z uwagi na treść wyroku rozwodowego, zasądzenie na jej rzecz alimentów od byłego męża. W 2015 r. powódka osiągnęła z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej dochód w łącznej wysokości 23.870,98 zł, co daje 1.989,24 zł miesięcznie. Nie można przyjąć, aby kwota prawie 2.000 zł miesięcznie przypadająca na jedną osobę oznaczała dla takiej osoby stan niedostatku.

Takie ustalenia uniemożliwiały stwierdzenie stanu niedostatku po stronie powódki. Odnosząc się w tym miejscu wobec zarzutu powódki o braku możliwości czerpania dochodów z tego majątku wskazać należy, że zdaniem Sądu, taki argument - wskazany jako główny powód uzasadniający żądanie zasądzenia alimentów - nie zasługiwał na uwzględnienie. Aktualna sytuacja materialna powódki stanowi konsekwencję jej decyzji, podejmowanych już kilka lat po rozwodzie. Wszakże powódka z własnej woli zdecydowała się zrezygnować z pełnienia funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki (...) Sp. z o.o." oraz opuścić mieszkanie zajmowane dotychczas wraz z mężem.

Przy odrobinie wysiłku ze strony powódki i jej byłego małżonka ww. mogliby osiągnąć porozumienie co do sposobu zarządu majątkiem wspólnym - do czasu wydania przez Sąd orzeczenia o jego podziale. Powyższe wymagałoby byłych małżonków rozliczenia rozwiązanego przeszło 6 lat temu związku małżeńskiego, co niewątpliwie dobrze wpłynęłoby także na stan zdrowia stron i pozwoliłoby wyeliminować sytuacje silnie stresowe z ich życia. W razie natomiast

niemożliwości osiągnięcia takiego porozumienia powódka może w każdym czasie wystąpić do Sądu z podziwem o ustalenie sposobu zarządu majątkiem wspólnym, albo co do składników majątku, których jest wyłącznym właścicielem – może zwrócić się do Sądu z powództwem w trybie art. 222 § 1 k.c. W sprawach dotyczących natomiast majątku i dochodów z działalności prowadzonej w formie spółki, może zwrócić się z powództwem w postępowaniu w sprawach gospodarczych – co zresztą uczyniła.

Nadto należy zaznaczyć, że powódka, wbrew twierdzeniom o złym stanie zdrowia i niemożliwości podjęcia pracy nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, iż jest ona osobą niepełnosprawną czy też niezdolną do podjęcia pracy

z jakiegokolwiek powodu. Należało zatem uznać, iż powódka, która legitymuje się wyższym wykształceniem i jak sama twierdzi bogatym doświadczeniem zawodowym oraz nie jest niezdolna do pracy, ma możliwość podjęcia zatrudnienia i samodzielnego zaspokojenia swoich usprawiedliwionych potrzeb.

W związku z brakiem występowania przesłanki niedostatku po stronie powódki Sąd odstąpił od formułowania rozważań dotyczących możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego.

Niewątpliwym jest, że w skutek rozvodu pogorszeniu uległa stopa życiowa powódki. Pozwany osiągał i w dalszym ciągu osiąga, wysokie dochody, które znacznie przewyższają przychody powódki, niewątpliwym także jest, że dochody osiąmane przez pozwanego w czasie trwania małżeństwa, pozwalały małżonkom na życie na stopie życiowej wyższej niż przeciętna. Pomimo dostrzeganej przez Sąd skomplikowanej sytuacji życiowej powódki, Sąd uznał iż I. M. (1) nie znajduje się w niedostatku i dlatego, na podstawie art. 60 § 1 k.r.o. orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 109 § 1 k.p.c. roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeśli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych. Jednakże o kosztach należnych stronie działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego sąd orzeka z urzędu. Pozwany w niniejszym postępowaniu reprezentowany był przez pełnomocnika zawodowego w osobie adwokata, który zgłosił swój udział sprawie pismem wniesionym do Sądu w dniu 24 maja 2016 r. (pozwany z dniem 10 maja 2016 r. wypowiedział umocowanie udzielone poprzedniemu pełnomocnikowi – k. 434). Wobec braku wyraźnego wniosku strony pozwanej o zwrot kosztów procesu Sąd zaniechał umieszczenia w wyroku rozstrzygnięcia w tym zakresie.